

Sygn. akt V Kz 187/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant – st. sekr. sąd. Sylwia Kurek

przy udziale Prokuratora Tomasza Makowskiego

po rozpoznaniu w sprawie J. Ś., syna M. i R., urodzonego (...) w C.

oskarżonego czyn z art. 177 § 1 k.k. i innych

zażalenia wniesionego przez oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi

z dnia 26 stycznia 2017 roku, w sprawie sygn. akt VI K 434/15

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do wniesienia apelacji

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k.

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie i przywrócić J. Ś. termin do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 22 marca 2016 roku w sprawie sygn. akt VI K 434/15.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi odmówił J. Ś. przywrócenia terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 22 marca 2016 roku.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył w całości zażaleniem oskarżony podnosząc, że powodem uchybienia terminowi do wniesienia apelacji było zaniechanie obrońcy, który złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku, a następnie wbrew uzgodnieniom z oskarżonym nie złożył apelacji od wyroku.

Podnosząc powyższy zarzut oskarżony wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżonego jest zasadne.

Zbędne jednak byłoby wydawanie orzeczenia kasatoryjnego o uchyleniu zaskarżonego postanowienia i przekazywaniu sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania gdyż zachodzą wszelkie przesłanki do zmiany zaskarżonego postanowienia w kierunku pożądanym przez skarżącego.

Choć fakt korzystania z pomocy obrońcy nie pozbawia oskarżonego prawa osobistej realizacji uprawnień procesowych, w tym także odnoszących się do wnoszenia środków zaskarżenia od zapadłych orzeczeń, to niewątpliwie działanie

w zaufaniu do obrońcy, który nie realizuje uzgodnień ze skazanym może stanowić podstawę do przywrócenia oskarżonemu terminu do osobistego zaskarżenia orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2016 r., III KK 411/16, Legalis Nr 1538044, postanowienie SN z dnia 16 grudnia 2014 r. V KK 353/14, Legalis Nr 1163214, wyrok SN z dnia 18 marca 2015 r., III KZ 31/15, Legalis Nr 1360238).

W orzecznictwie sądowym konsekwentnie przyjmuje się, że nie tylko niedotrzymanie terminu przez obrońcę z jego winy stanowi przyczynę niezależną od oskarżonego, ale także należy tak oceniać każde zaniechanie działania obrońcy, bez względu na jego przyczynę, z wyjątkiem uzgodnionej z oskarżonym rezygnacji z danej czynności (post. SN z 17.1.2007 r., V KK 448/07, Biul. PK 2008, Nr 2, poz. 51; post. SN z 12.1.2009 r., II KZ 70/08, Biul. PK 2009, Nr 2, poz. 42, Kodeks Postępowania Karnego, Komentarz pod red. J. Skorupki, teza 7 do art. 126).

W przedmiotowej sprawie oskarżony twierdził, że nie uzgadniał z obrońcą rezygnacji z wniesienia apelacji od wyroku. Miał o tym świadczyć brak posiadania przez obrońcę stosownego oświadczenia oskarżonego na piśmie, a także logika jego działania wynikająca z zapisów protokołu rozprawy oraz reakcji na wezwanie do wykonania wyroku. Oskarżony mianowicie w głosie końcowym wnosił o nieorzekanie wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a ponieważ taki zakaz orzeczono jego obrońca złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku. Powodem złożenia takiego wniosku miało być według twierdzeń oskarżonego zaskarżenie wyroku apelacją. Po otrzymaniu wezwania do wykonania wyroku oskarżony niezwłocznie w terminie 7 dni złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji składając jednocześnie apelację.

Sąd Rejonowy podejmując próbę weryfikacji twierdzeń oskarżonego zwrócił się do obrońcy o wskazanie czy posiada pisemne oświadczenie oskarżonego o rezygnacji z wnoszenia apelacji od wyroku. Obrońca w odpowiedzi na wezwanie sądu oświadczył, że takowego oświadczenia nie posiada, a podstawą do zaniechania wnoszenia apelacji były ustne uzgodnienia z oskarżonym.

Istnienie „niezależnej przyczyny” w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. wymaga uprawdopodobnienia, a nie udowodnienia przez stronę (post. SN z 18.4.1996 r., V KKN 11/96, Prok. i Pr. 1997, Nr 1, poz. 7).

Należy uznać, że w przedmiotowej sprawie oskarżony uprawdopodobnił podnoszone we wniosku okoliczności. Po pierwsze prezentowane zarówno przez obrońcę jak i oskarżonego stanowisko podczas wystąpień końcowych po zamknięciu przewodu sądowego odbiegało od wydanego wyroku, co wskazuje na fakt, iż oskarżony mógł się z nim nie zgadzać. Po drugie obrońca złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku stanowiący tzw. zapowiedź apelacji, a następnie odstąpił od jej wniesienia nie posiadając pewnego dowodu wskazującego na taką właśnie wolę oskarżonego w postaci jego pisemnego oświadczenia. Po trzecie niezwłocznie od otrzymania wezwania do wykonania wyroku oskarżony wyraził jednoznacznie swoją wolę jego zaskarżenia.

Choć nie można z całkowitą pewnością wykluczyć prawdziwości twierdzenia obrońcy o przekazaniu mu przez oskarżonego informacji, iż nie chce odwoływać się od wyroku, to ciąg zdarzeń w powiązaniu z logiką racjonalnego zachowania pozwala przyjąć przeciwne twierdzenia oskarżonego za uprawdopodobnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie przywracając oskarżonemu termin do wniesienia apelacji.